

[Christmas Møller.]

følgende, som jeg beder om Formandens Tilladelse til at citere:

„Med disse Løfter“

— nemlig med Henblik paa en Ændring i Lovforslaget og den Fremstilling, man i det hele havde givet af Sagen —

„med disse Løfter fra den højtærede Socialministers Side mener vi, at man har gjort, hvad der kunde gøres, for at Gotha-Bankens danske forsikrede kunde staa fuldstændig frit med Hensyn til, om de vil gaa ind i Hjælpekassen eller ikke. Mere har man ikke kunnet opnaa ved dette Lovforslags Behandling, men Udvalget mener da ogsaa, at det vil være tilstrækkeligt, og at man derudfra kan fastslaa, at Gotha-Bankens danske forsikrede staa ganske frit med Hensyn til, om de vil modtage det Tilbud, der vil fremkomme fra Hjælpe- og Garantikassen, eller ikke, ligesom de vil kunne danne et selvstændigt gensidigt Selskab, saaledes som Livsforsikringsloven forudsætter i sidste Instans i saadanne Tilfælde.“

Dette var det Tilsagn, som fra Regerings og Rigsdags Side blev givet i 1924-Sommeren overfor disse Mennesker; man kan, som jeg tidligere har haft Lejlighed til at udtale, se paa Sagen, som man vil, man kan mene, at de forsikrede hellere skulde gaa ind i Garanti- og Hjælpekassen, eller at de ikke skulde, man kan mene, at det havde været forstandigere af dem at handle anderledes — der er fra Rigsdags og Regerings Side, for snart 6 Aar siden, i højtidelig Form givet et Løfte, som — det har man Lov til at sige — igennem disse 5½—6 Aar for det første ikke er blevet holdt, men hvor man — dette er jo ikke vendt mod den højtærede Minister — paa ethvert Trin af Sagen har gjort, hvad man kunde, for at det ikke blev opfyldt, og for det andet har man, det kan ikke bestrides, grebet hele denne Sag an paa en Maade, der ikke har haft den Ro og velovervejede Objektivitet over sig, som man kan forlange af en Statsinstitution.

Naar hertil yderligere kommer, at det jo ikke kan bestrides, at Gotha-Bankens danske Agentur paa dygtigere Vis end andre har draget Omsorg for at beskytte sine forsikredes Interesser, tror jeg, man har Lov til at sige, at den Kamp, Forsikringsraadet gennem disse Aar har ført mod Gotha-Bankens forsikrede, har været lidet værdig.

Jeg vil derfor ogsaa gerne slutte mig til de Betragtninger, det ærede Medlem

Hr. Kyed gjorde gældende, da han mindede om, at en Partifælle af mig, den ærede Landstingsmand Hr. Ellinger, for Aar tilbage har sagt, at hvis man ikke snart kunde blive færdig med denne Sag, maatte man have en Undersøgelse af den, baade af dens reale Indhold og efter mit Skøn ogsaa af de mange formelle Fejl, som er begaaet.

Jeg vil yderligere om hele Spørgsmaalet gerne sige to Ting. Det første er dette, at efter min Opfattelse kan Statsmagten ikke være bekendt at optræde paa den Maade, som den i denne Sag er optraadt paa, overfor den — af Sundhedsministeriet, men altsaa ikke af Ministeriet — tilkaldte sagkyndige, Dr. phil. L. R. Jørgensen. Der kan ikke være den fjerneste Tvivl om — det viser den Korrespondance, jeg har vekslet med Ministeriet om denne Sag —, at man har tilkaldt den paagældende sagkyndige og bedt ham om at komme med et Responsum sammen med en anden sagkyndig, medens Statsmagten nu søger at give det Indtryk af, at man i Virkeligheden ikke har rettet en Henvendelse til ham. Dette vil jeg for mit Vedkommende ogsaa protestere imod, og jeg opfordrer den højtærede Minister, som ikke har noget direkte Ansvar for denne Side af Sagen, til ogsaa at bringe det Forhold i Orden. Jeg tror, at Administrationen, Ministeriet, maa være enig i, at dette er en Sag, som i høj Grad egner sig til Afgørelse snarest muligt.

Andreasen (Næstved): Jeg skal ikke ved nærværende Lejlighed optage nogen Debat med de to ærede sidste Talere, allermindst med det ærede Medlem Hr. Kyed. Jeg har tidligere fra denne Plads sagt min Mening om Gotha-Banken og Forsikringsraadets Stilling og har senest i Finansudvalget kort før Jul ogsaa udtalt mig overfor det ærede Medlem og kan henvise hertil. Jeg har blot begæret Ordet for at protestere imod tvende Udtalelser af de Herrer, for det første Udtalelsen af det ærede Medlem Hr. Kyed om, at Forsikringsraadet ikke ser uhildet paa denne Sag, og Udtalelsen fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møller om, at Sagen er blevet behandlet paa en lidet værdig Maade. De to Herrer skylder Bevis for Rigtigheden af saadanne Paastande. Jeg tilbageviser dem. Det ærede Medlem Hr. Kyed tør vel ikke paastaa, at han med det Forhold, hvori han staa til Gotha-Banken, som en af de forsikrede, har særlig Adkomst til at fremsætte en saadan Beskyldning. Jeg tror i alt Fald, at Forsik-